

Słowo Boże: Mk 2,5-12

Zdarzenia - Słowo Boże: Mk 2,5-12

Tytuł	Słowo Boże: Mk 2,5-12
Kiedy	So, 7. luty 2026

Opis

Słowo Boże:	Mk 2,5-12
-------------	-----------

"JEZUS, WIDZĄC ICH WIARĘ, rzekł do paralityka: «Synu, odpuszczają ci się twoje grzechy». A siedziało tam kilku uczonych w Piśmie, którzy myśleli w sercach swoich: «Czemu On tak mówi? On bluźni. Któż może odpuszczać grzechy, oprócz jednego Boga?» Jezus poznał zaraz w swym duchu, że tak myślą, i rzekł do nich: «Czemu nurtują te myśli w waszych sercach? Cóż jest łatwiej: powiedzieć do paralityka: Odpuszczają ci się twoje grzechy, czy też powiedzieć: Wstań, weź swoje łożo i chodź? Otóż, żebyście wiedzieli, iż Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów - rzekł do paralityka: Mówię ci: Wstań, weź swoje łożo i idź do domu!». On wstał, wziął zaraz swoje łożo i wyszedł na oczach wszystkich. Zdumieli się wszyscy i wielbili Boga mówiąc: «Jeszcze nigdy nie widzieliśmy czegoś podobnego»."

P: Oto Słowo Boże! — W: Bogu niech będą dzięki!

Pomoc w rozważaniach:

- W tym Słowie Bożym opisane jest coś bardzo ważnego, a mianowicie: Jezus chce tutaj faktami, cudami przekonać Swych słuchaczy o tej Prawdzie, że On jest rzeczywiście Bogiem, gdyż czyni to, co tylko Bóg czynić może i rzeczywiście wielkim cudem potwierdza tę Prawdę.

To Słowo Boże ukazuje nam więc Jezusa jako Boga, który jest Wszechmogący. Jezus stoi nie tylko ponad prawami natury, mogąc im rozkazywać - jak to widzimy np. w uciszeniu burzy na morzu czy chodzeniu po wodzie, itp. - lecz odpuszcza ludziom grzechy, co może tylko Bóg. - **"Wszyscy prorocy świadczą o tym, że każdy, kto w Niego wierzy, przez Jego Imię otrzymuje odpuszczenie grzechów."** (Dz 10,43).

- Partia faryzeuszy, uczeni w Piśmie i arcykapłani nie wierzyli, że Jezus jest Bogiem w ludzkiej postaci. - Jezus początkowo ich nie potępia, lecz poucza i oczekuje ich nawrócenia. Oni jednak pozostają w swej zatwardziałości. - Ciekawe jest przy tym, że tylko prosty lud wierzy. - Dlatego Jezus kiedyś powiedział: **"Wysławiam Cię, Ojcze, Panie Nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroptnymi, a objawiłeś je prostaczkom."** (Mt 11,25). - Czyż dziś zmieniło się wiele? - Dlatego wszyscy, którzy mają jedynie ludzką mądrość i roztropność - którą my dziś nazywamy przemądrzałością - nie będą mieli prawa powrotu do Nieba, jeżeli się prawdziwie nie nawrócą do wiary w Bożą Prawdę Zasad Ewangelii Jezusa Chrystusa.

- Mocą Swego Boskiego Autorytetu Jezus powierzył Apostołom władzę odpuszczania grzechów: **"Którym odpuścicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane."** (J 20,23). - Kościół, władzę odpuszczania grzechów, nazywa Sakramentem Pokuty. Jest to najpewniejsza droga do uzyskania odpuszczenia grzechów, pod warunkiem, że: - grzech uznajemy za grzech, - wzbudzamy jak największy żal za każdy grzech i pokornie prosimy Boga o przebaczenie go, - szczerze wyznajemy ten grzech - oraz przyrzekamy i czynimy poprawę.

"Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, Bóg jako wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści nas z wszelkiej nieprawości." (1 J 1,9).

- Jak często ludzie szukają pomocy i ratunku tam, gdzie nie można ich znaleźć, zamiast szukać ich - poprzez żywą wiarę - w cudownej Mocy Prawdy Słowa Bożego. Ratunkiem człowieka jest powrót do Boga, pojednanie i zjednoczenie z Bogiem.

A to dokonuje się najpewniej w dobrze przyjętym i przeżytym Sakramencie Pokuty.

"Sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej ustami - do zbawienia." (Rz 10,10).

· Czy jestem mądrzejszy od dawnych faryzeuszy, arcykapłanów i uczonych w Piśmie, a więc czy wierzę w Jezusa jako Syna Bożego oraz w Prawdę Jego Nauki, podanej nam w postaci Zasad Jego Ewangelii? - Czy we wszystkich moich troskach i w każdej biedzie szukam rady, pomocy i ratunku przede wszystkim u Jezusa, który wysłucha moich prośb, lecz wtedy, gdy najpierw ja słucham Jego Słów i jestem posłuszny Prawdzie Jego Nauki? - Czy zdaję sobie sprawę z tego, że ciężar grzechów w duszy człowieka, z którymi człowiek nie zrobił jeszcze właściwego porządku przed Panem Bogiem, staje się dla duszy ciężarem często nie do zniesienia i może być przyczyną niezliczonych, nawet ciężkich chorób?

W świetle Słowa Bożego - czyniąc dobre postanowienie - przepróśmy Boga za wszelkie nasze zaniedbania, winy i grzechy, z pokorą prosząc o ich przebaczenie

Modlitwa dnia:

Módlmy się: Wszechmogący Boże, spraw, abyśmy stale rozważając Twoją naukę, spełniali słowem i czynem to, co się Tobie podoba. Przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.